

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW PETYCJI

(NR 143)

z dnia 17 września 2026 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji do Spraw Petycji (nr 143)

17 września 2026 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Rafała Bochenka (PiS)**, przewodniczącego Komisji, oraz posła **Stanisława Gorczycy (KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie petycji w sprawie możliwości udzielenia poparcia obywatelskiemu projektowi ustawy drogą elektroniczną (BKSP-153-X-931/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie uprawnień osób posiadających prawo jazdy kat. B (BKSP-153-X-954/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. 2025 poz. 163 ze zm.) (BKSP-153-X-955/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie wnoszenia składek na ubezpieczenie społeczne (BKSP-153-X-957/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. 2026 poz. 393) (BKSP-153-X-936/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie wprowadzenia świadczenia pieniężnego dla osób sprawujących mandat radnego przez co najmniej 20 lat (BKSP-153-X-942/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie dokumentowania transakcji przy pomocy paragonów zawierających numer NIP (BKSP-153-X-956/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie sposobu przydzielania spraw w sądzie (BKSP-153-X-960/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 150 Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. 2025 poz. 1071 ze zm.) (BKSP-153-X-948/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 91 Ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. 2024 poz. 409 ze zm.) (BKSP-153-X-949/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. 2025 poz. 1071 ze zm.) oraz Ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 2026 poz. 468 ze zm.) (BKSP-153-X-952/26);
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra cyfryzacji na dezyderat nr 230 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany przepisów w zakresie wykonywania inicjatywy ustawodawczej przez obywateli.

W posiedzeniu udział wzięli: **Joanna Kownacka-Kacperska** naczelnik wydziału w Departamencie Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, **Iwona Molenda-Detyna** naczelnik wydziału w Departamencie Podatków Dochodowych Ministerstwa Finansów, **Joanna Przybylska** naczelnik wydziału w Departamencie Nadzoru Administracyjnego Ministerstwa Sprawiedliwości, **Natalia Szulik-Galińska** naczelnik wydziału w Departamencie Funduszy i Nieodpłatnej Pomocy Prawnej Ministerstwa Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Marcin Berradjem** główny specjalista w Departamencie

Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury, **Karolina Marzec-Franke** główny specjalista w Biurze Ministra Ministerstwa Sprawiedliwości, **Sylwia Nowak** product owner w Zespole Rozwoju Rejestrów Państwowych Centralnego Ośrodka Informatyki, **Mariusz Jędrzejczyk** ekspert ds. rozwoju produktu w Zespole Rozwoju Rejestrów Państwowych Centralnego Ośrodka Informatyki, **Paweł Momro** wiceprezes zarządu Fundacji Wolność i Własność, **Sylwester Oracz** ekspert Fundacji Odpowiedzialna Polityka oraz **Adam Ostrowski** ekspert ds. legislacyjnych Związku Miast Polskich.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Dzień dobry państwu. Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Petycji.

Mamy kworum na podstawie listy obecności, a więc możemy zaczynać nasze posiedzenie.

Szanowni państwo, mamy też porządek dzienny naszego posiedzenia. Jest propozycja i kolejność zaproponowanych petycji – jak one mają być rozpatrywane. Aczkolwiek jest też sugestia i prośba ze strony pana posła Józefaciuka, aby petycje, którymi on się zajmował i zajmuje, rozpatrzyć w pierwszej kolejności. W pierwszej kolejności czy na końcu?

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

W pierwszej.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Prośba, żeby w pierwszej kolejności zacząć od tych petycji. To petycje, które są w punkcie pierwszym, siódmym, ósmym i dziesiątym naszego dotychczasowego porządku dziennego. Czy są jeszcze jakieś sugestie, jeżeli chodzi o kolejność procedowania i porządek naszej dzisiejszej pracy? Nie ma.

Rozumiem, że sprzeciwu też nie ma, abyśmy zaczęli od tych właśnie petycji.

Przechodzimy do pracy. Punkt pierwszy, czyli petycja w sprawie możliwości udzielenia poparcia obywatelskiemu projektowi ustawy drogą elektroniczną.

Bardzo proszę, panie pośle. Pan poseł Marcin Józefaciuk.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Serdecznie dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, w petycji sformułowano żądanie podjęcia inicjatywy ustawodawczej zmierzającej do uchwalenia ustawy o obywatelskiej inicjatywie ustawodawczej. Kluczowym elementem projektowanej ustawy jest wprowadzenie możliwości udzielania poparcia projektowi ustawy wnoszonemu w ramach obywatelskiej inicjatywy ustawodawczej drogą elektroniczną, z wykorzystaniem podpisu elektronicznego oraz środków identyfikacji elektronicznej stosowanych w usługach publicznych. Zaproponowane zmiany mają polegać na: doprecyzowaniu przepisów dotyczących tworzenia i zasad działania komitetów inicjatywy ustawodawczej, wprowadzeniu rozwiązań organizacyjnych opartych na informatyzacji procesu zbierania poparcia dla projektu ustawy oraz wprowadzeniu precyzyjnych przepisów określających zasady prowadzenia kampanii promocyjnej. Do petycji został dołączony cały projekt ustawy razem z uzasadnieniem.

Ekspertyza Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji pokazuje zarówno plusy, jak i minusy tego projektu. Natomiast ze względu na to, że jest to jednak zmiana bardzo systemowa i w Sejmie już w tym momencie jest procedowany projekt (druk 2458), sugerowałbym, żeby na poziomie naszej Komisji zakończyć rozpatrywanie tej petycji poprzez przekazanie, dołączenie jej do druku 2452, bo będą robione zmiany. Ten druk też tego dotyczy i on jest już skierowany pod obrady Sejmu, tak więc byłoby to dołączenie jako materiał, żeby ewentualnie uwzględnić w trakcie obrad.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Dołączenia nie ma, ale możemy przekazać do komisji.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Nie było jeszcze pierwszego czytania, więc nie mamy do jakiej komisji dołączyć. Chyba że po prostu dołączymy po pierwszym czytaniu.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Dobrze. W ramach współpracy z Kancelarią Sejmu ustalimy, do której komisji trafi ten projekt.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

To będzie w razie czego najszybsza droga załatwienia merytorycznie tejże petycji, czyli przesłanie do komisji w trakcie obrabiania druku, który dokładnie tego dotyczy.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Dobrze, to w takim razie...

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

2456.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Proszę państwa, rzeczywiście to jest rozwiązanie systemowe. Jeżeli teraz toczą się prace legislacyjne, a tak właśnie jest, to w związku z tym proponujemy, aby zakończyć prace nad tą petycją w naszej Komisji i przekazać ją do właściwej komisji merytorycznej – tutaj w konsultacji z Kancelarią Sejmu – aby już przy okazji procedowania nad ustawą, która została przygotowana, te zmiany mogły być rozpatrzone i ewentualnie również wdrożone.

Czy jest jakiś sprzeciw? Nie widzę. Bardzo dziękuję.

Przechodzimy do punktu siódmego. Tam właśnie jest petycja, którą również pan poseł Marcin Józefaciuk się zajmował. Czyli petycja w sprawie uprawnień osób posiadających prawo jazdy kategorii B. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Serdecznie dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, w petycji sformułowano postulat nowelizacji ustawy o kierujących pojazdami, polegającej na zmianie przepisu uprawniającego do kierowania motocyklami o pojemności skokowej silnika powyżej 125 cm³, mocy maksymalnej niewyższej niż 11 kW, czyli 15 KM w stosunku do mocy o masie nieprzekraczającej 0,1 kW/kg poprzez zwiększenie pojemności skokowej silnika. Zgodnie z art. 6 mamy dokładnie wyszczególnione uprawnienia do kierowania – kto je posiada. Obecnie obowiązujące przepisy są wynikiem wdrożenia Dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy.

Ważne jest to, że przedmiotem jest nowelizacja ustawy o kierujących pojazdami, pozwalająca osobom posiadającym prawo jazdy kategorii B na kierowanie motocyklami o większej mocy, niż obecnie przewiduje to art. 6. W ekspertyzie wskazano, że obecnie obowiązujące w tym zakresie przepisy są wynikiem wdrożenia dyrektywy europejskiej, a realizacja postulatu przedstawionego w petycji prowadziłaby do powstania sprzeczności pomiędzy prawem polskim a unijnym. Mając na uwadze zarówno to, jak również bezpieczeństwo na drogach, sugeruję nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę.

Rekomendacja jest taka, abyśmy nie uwzględniali żądania zawartego w przedmiotowej petycji. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw? Nie widzę. Bardzo dziękuję.

Kolejna petycja to petycja w sprawie zmiany Ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Bardzo proszę, pan poseł Marcin Józefaciuk.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Serdecznie dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, w tej petycji wymienione są dwa postulaty. Pierwszy dotyczy wydłużenia okresu wspólnego rozliczania z małżonkiem. W tym zakresie wnosząca petycję proponuje wprowadzenie możliwości wspólnego opodatkowania dochodów z małżonkiem przez okres trzech lat po śmierci. Obecnie, jak wskazano w petycji, jest to możliwe tylko w odniesieniu do roku, w którym nastąpił zgon małżonka. Drugi postulat dotyczy wprowadzenia nowej ulgi podatkowej dla wdów i wdowców prowadzących jednoosobowe gospodarstwa domowe, rekompensującej wzrost kosztów utrzymania po stracie partnera. Jednakże wnosząca petycję nie definiuje, na czym ta ulga miałaby dokładnie polegać. Oczywiście zgodnie z art. 6 ustawy o podatkach dochodowych od osób fizycznych małżonkowie podlegają odrębnemu opodatkowaniu od osiągniętych przez nich dochodów.

Odnosząc się do pierwszego z postulatów zawartych w petycji, czyli przyznania wdowcowi albo wdowie prawa do rozliczania się na zasadach przewidzianych dla małżonków przez okres do trzech lat po śmierci współmałżonka, należy zauważyć, że wspólne opodatkowanie, o którym mowa, jest zarówno w kategoriach konstytucyjnych, jak i w świetle definicji z Ordynacji podatkowej ulgą podatkową, bo prowadzi w konsekwencji do obniżenia sumy kwot podatków. Mechanizm wspólnego opodatkowania dochodów małżonków należy uznać za realizację konstytucyjnej zasady sprawiedliwości podatkowej, wywodzącej się z art. 2 Konstytucji RP. Główną funkcją podatków jest jednak funkcja fiskalna, a to znaczy, że podatki mają pokryć zapotrzebowanie państwa na dochód publiczny.

Odnosząc się do drugiego z postulatów zawartych w petycji, stworzenia ulgi dla wdowców lub wdów prowadzących jednoosobowe gospodarstwa domowe, rekompensującej wzrost kosztów, należy zauważyć, że w petycji nie zdefiniowano, na czym ta ulga miałaby polegać. Czyli tutaj trzeba poprosić petytorę, żeby dokładniej to sprecyzowała.

Ze względu na to, że w tym momencie mamy już prawo, które umożliwia wspólne opodatkowanie się w roku śmierci małżonka i ze względu na to, że byłaby to jednak zmiana mocno uderzająca w system podatkowy, sugeruję nieuwzględnienie żądania będącego treścią petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Proszę bardzo.

Naczelnik wydziału w Departamencie Podatków Dochodowych Ministerstwa Finansów Iwona Molenda-Detyna:

Dzień dobry państwu. Panie przewodniczący, szanowni państwo, Iwona Molenda-Detyna, Ministerstwo Finansów, Departament Podatków Dochodowych.

Jest to bardzo dziwaczna petycja. O ile obecne rozwiązania ustawowe mają jakiegokolwiek uzasadnienie, to dlatego, że rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy i podatnik rozlicza się z dochodów uzyskanych w całym roku. Zatem rozliczenie preferencyjnie za rok podatkowy, w którym podatnik zmarł, jest jak najbardziej uzasadnione właśnie ze względu na ten rok podatkowy. Natomiast już w kolejnych latach, kiedy podatnik w danym roku podatkowym nie miał zdolności do czynności prawnych, po prostu nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia.

Co do ulgi podatkowej, też proponowanej w tej petycji, to trudno się odnieść, bo nawet ze względu na brak kwoty nie wiadomo, jakie byłyby skutki fiskalne, a przecież wiemy, w jakiej sytuacji makroekonomicznej i geopolitycznej się teraz znajdujemy. W związku z tym na pewno w najbliższym czasie nie ma przestrzeni na wprowadzanie rozwiązań skutkujących ubytkami w dochodach finansów publicznych. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję. Rzeczywiście ta petycja jest taka dosyć niedookreślona pod wieloma względami i ciężko żebyśmy tutaj domyślali się, o co chodzi petytorowi. W związku z tym chyba rzeczywiście rekomendacja, byśmy nie uwzględniali żądania zawartego w przedmiotowej petycji, jest słuszna, bo musimy działać w ramach i w granicach petycji i żądania petytora.

Czy w związku z tym ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos, czy będziemy już rozpatrywali rozstrzygnięcie ostateczne w tym względzie, czyli rekomendowane – abyśmy nie uwzględniali żądania zawartego w przedmiotowej petycji?

Rozumiem, że nie ma sprzeciwu, aby zapadła wspomniana decyzja, jeżeli chodzi o ten punkt.

Nie uwzględniamy żądania zawartego w przedmiotowej petycji. Bardzo dziękuję.

Teraz petycja w sprawie wnoszenia składek na ubezpieczenie społeczne.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Serdecznie dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, to już jest ostatnia z moich petycji i jeszcze raz dziękuję za przerzucenie ich na początek.

Przedmiotem petycji jest postulat wprowadzenia przepisów, które umożliwiałyby osobom pracującym na etacie z niskim wynagrodzeniem wpłacanie dobrowolnych jednorazowych składek z puli składek emerytalnych w ZUS bez korzystania z IKZE i IKE, gdzie trzeba regularnie płacić. Polski system emerytalny składa się z kilku filarów. Pierwszy filar to jest oczywiście ZUS – ma charakter obowiązkowy. Drugi filar to otwarte fundusze emerytalne, co jest nieobowiązkowe. Trzeci to dobrowolne dodatkowe formy oszczędzania, na przykład PPK.

Regulacje dotyczące zasad podlegania ubezpieczeniom społecznym oraz opłacania składek na ubezpieczenia społeczne zostały zawarte w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych. Polski system ubezpieczeń społecznych ma co do zasady charakter obowiązkowy i powszechny. W systemie emerytalnym wprowadzono instrument ograniczający wysokość składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, czyli maksymalną roczną podstawę wymiaru składek. Jest to limit przychodów, po osiągnięciu którego nie jest odprowadzana składka na powyższe ubezpieczenia. W powszechnym ubezpieczeniu emerytalnym wysokość emerytury zależy bezpośrednio od wysokości opłacanej składki. W związku z powyższym zwiększenie wysokości wpłacanych składek co do zasady prowadzi do wzrostu wysokości świadczeń emerytalnych wypłacanych ubezpieczonym w przyszłości.

Wprowadzenie propozycji zawartej w petycji, polegającej na umożliwieniu osobom pracującym na etacie z niskim wynagrodzeniem wpłacania dobrowolnych jednorazowych składek do puli składek emerytalnych w ZUS, nie znajduje uzasadnienia w świetle zasad i rozwiązań systemowych obowiązujących obecnie w ubezpieczeniu emerytalnym. Wątpliwości budzi również ograniczenie kręgu osób uprawnionych do dokonywania wpłat dodatkowych składek tylko do osób pracujących na podstawie stosunku pracy i osiągających niskie wynagrodzenie. Nie ma merytorycznego uzasadnienia dla wprowadzenia takiego uprawnienia tylko dla jednej kategorii ubezpieczonych pracowników. W przypadku niektórych ubezpieczonych, opłacających niskie składki albo mających przerwy w aktywności podlegającej ubezpieczeniom społecznym, może wystąpić sytuacja, w której wpłata dodatkowych składek nie wpłynie na wysokość emerytury, ponieważ pomimo ich opłacania zgromadzone środki nie pozwolą na ustalenie emerytury wyższej niż emerytura minimalna.

W związku z powyższym ekspert w Biurze Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji sugeruje nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji i ja się z tym zgadzam. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Proszę bardzo.

Naczelnik wydziału w Departamencie Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Joanna Kownacka-Kacperska:

Dzień dobry. Joanna Kownacka-Kacperska, Departament Ubezpieczeń Społecznych, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Chciałabym państwu zwrócić uwagę – bo co do zasady popieramy analizę Biura Analiz Sejmowych co do nieuwzględnienia postulatów w tej petycji – na dwie rzeczy. Po pierwsze, na to, że system ubezpieczeń społecznych nie służy do gromadzenia jakichś dowolnych środków finansowych, które mogą pochodzić z nieudokumentowanych dochodów, z dochodów, które nie są związane z aktywnością zawodową. Składki są zawsze powiązane z wysokością przychodu z pracy, z prowadzenia działalności gospodarczej i nie można dopuścić do tego, żeby wpłacać dobrowolnie składki do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych niepowiązane z pracą. Chciałabym zwrócić uwagę na to, że na przykład składki na koncie i subkoncie są bardzo korzystnie waloryzowane. W tym roku to jest 109–110%, więc nie można traktować systemu emerytalnego jako systemu lokaty kapitału.

Drugą rzeczą jest to, że petytor w petycji pisze, że składki na IKE i IKZE trzeba wpłacać regularnie. Nie trzeba wpłacać regularnie. Można wpłacić raz na rok 100 zł, można 1 tys. Jedynie wpłaty na te dodatkowe formy oszczędzania są limitowane rocznie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Rekomendacja jest taka – z uwagi na przytoczone argumenty – aby nie uwzględniać żądania zawartego w przedmiotowej petycji. Czy jest jakiś sprzeciw? Nie ma.

Nie uwzględniamy żądania zawartego w przedmiotowej petycji.

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Wracamy do porządku obrad, który już teraz będziemy rozpatrywali zgodnie z kolejnością. Punkt drugi to jest petycja w sprawie zmiany Ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego.

Petycję referuje pan poseł Krzysztof Bojarski. Bardzo proszę.

Posel Krzysztof Bojarski (KO):

Dziękuję bardzo.

Panie przewodniczący, szanowni państwo, petytor w swojej petycji wnosi tak naprawdę dwa żądania troszkę ze sobą sprzeczne. W pierwszym żądaniu wnosi o zmianę Ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego. Tutaj wnosi o wydłużenie okresu, w którym akty urodzenia i akty małżeństwa mogą być wprowadzone do rejestru stanu cywilnego. W przypadku aktów urodzenia chodzi o wydłużenie okresu ze 100 do 130 lat, a w przypadku aktów małżeństwa – z 80 do 130 lat od zawarcia małżeństwa. Jednocześnie postuluje zniesienie ograniczenia czasowego w odniesieniu do aktów zgonu w przypadku wprowadzania do rejestru stanu cywilnego oraz wprowadzenie nowej instytucji prawnej w postaci procedury rejestracji rodowodu, wraz z umożliwieniem samodzielnego prowadzenia badań genealogicznych przez wnioskodawcę jako alternatywy dla badań wykonywanych przez wyspecjalizowane podmioty.

Drugi postulat, troszkę sprzeczny z tym pierwszym, to jest postulat skierowania przez Komisję do Spraw Petycji wystąpienia do ministra cyfryzacji oraz ministra spraw wewnętrznych i administracji z wnioskiem o podjęcie prac legislacyjnych obejmujących wskazane wyżej rozwiązania.

W przypadku tej petycji przede wszystkim należy wskazać, że w obowiązującym systemie prawnym funkcjonują już rozwiązania odnoszące się do problemów wskazanych w petycji. W odniesieniu do aktów urodzenia i aktów małżeństwa ustawodawca przewidział w art. 28 ust. 3 ustawy mechanizmy zabezpieczające sytuację osoby żyjącej dłużej niż okres przechowywania akt. Natomiast potrzeby rozwiązania i ustalenia historii rodzinnej i genealogii mogą być realizowane w reżimie dostępu do materiałów archiwalnych, w tym aktów i ksiąg stanu cywilnego, na podstawie przepisów Ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach. Natomiast propozycja dotycząca rejestracji rodowodów w sposób istotny wykraczałaby ponad dzisiejsze kompetencje urzędu stanu cywilnego. W tej sytuacji byłaby to duża zmiana systemowa i wymagałaby pogłębionej analizy w omawianym obszarze.

W związku z tym moją propozycją w kontekście tej petycji jest nieuwzględnienie zgłoszonego w niej postulatu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Rekomendację mamy taką, aby nie uwzględniać żądania zawartego w przedmiotowej petycji z uwagi na przytoczone argumenty.

Rozumiem, że nie ma sprzeciwu wobec takiego rozstrzygnięcia sprawy.

Nie uwzględniamy żądania zawartego w przedmiotowej petycji.

Dziękuję, panie pośle.

Przechodzimy do kolejnego punktu – petycji w sprawie wprowadzenia świadczenia pieniężnego dla osób sprawujących mandat radnego przez co najmniej 20 lat.

Bardzo proszę, pan poseł Krzysztof Bojarski.

Posel Krzysztof Bojarski (KO):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, autor petycji postuluje wprowadzenie ustawowego świadczenia pieniężnego dla osób, które sprawowały mandat radnego przez co najmniej 20 lat, traktując to jako formę pewnego uhonorowania wieloletniej służby publicznej, wzmocnienia samorządu terytorialnego oraz zapewnienia spójności systemu świadczeń przyznawanych osobom zaangażowanym w działalność publiczną. Autor petycji powołuje się na przykład na sołtysów, bo w 2023 r. zostało wprowadzone rozwiązanie mówiące o świadczeniu pieniężnym dla sołtysów, którzy przez wiele lat sprawowali swoją funkcję i przeszli na emeryturę.

Oczywiście nie da się w sposób jeden do jednego porównać roli i sposobu funkcjonowania radnych z funkcją sołtysa. Oczywiście dyskusja w takim obszarze zawsze jest trudna i budzi wiele wątpliwości. W obecnym systemie prawnym brak jest jakichś analogicznych świadczeń przysługujących z tytułu długoletniego sprawowania funkcji pochodzących z wyboru. Tym samym wprowadzenie takiego świadczenia byłoby rozwiązaniem bardzo specyficznym i wydaje się w tym kontekście nieuzasadnione. W związku z tym również postuluje o nieuwzględnienie żądania zawartego w petycji.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Dziękuję.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Dziękuję za omówienie petycji, przytoczenie argumentów. Rzeczywiście byłaby to trochę nierówność, bo przecież są różne funkcje publiczne i dlatego jedni mieliby być wyróżniani, a inni nie. Poza tym rzeczywiście argumenty, które pan przytoczył, są w pełni zasadne. Rekomendacja jest taka, abyśmy nie uwzględniali żądania zawartego w przedmiotowej petycji.

Rozumiem, że nie ma głosu sprzeciwu.

Nie uwzględniamy żądania zawartego w przedmiotowej petycji.

Przechodzimy do punktu czwartego pierwotnego porządku dziennego, czyli petycji w sprawie zmiany art. 150 Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

Petycję referuje pan poseł Robert Jagła.

Głos z sali:

Jeszcze nie ma, ale będzie.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Będzie, tak? Dobrze, to my przejdziemy w takim razie do innej petycji, bo pan poseł Robert Jagła ma czwarty, piąty i szósty punkt.

W punkcie dziewiątym i jedenastym mamy petycję pana posła Warwasa. To może przejdźmy do jego petycji, a potem wrócimy do petycji pana posła Jagły.

Bardzo proszę, przejdziemy w takim razie do punktu dziewiątego, czyli petycji w sprawie dokumentowania transakcji przy pomocy paragonów zawierających numer NIP.

Bardzo proszę, pan poseł Robert Warwas.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie zmiany art. 145n ust. 1 Ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Autor petycji postuluje uchylenie tego przepisu albo przeniesienie o kilka lat terminu, do którego możliwe jest wystawianie przy zastosowaniu kas rejestrujących paragonów fiskalnych z NIP nabywcy, uznawanych za faktury uproszczone. Szanowni państwo, tutaj chodzi o paragony dokumentujące zakupy o wartości do 450 zł albo 100 euro. Zgodnie z postulatem autora petycji takie rozwiązanie powinno również zostać utrzymane po 31 grudnia 2026 r. W jego ocenie to faktury, które w krajowym systemie e-faktur powinny być wystawione w przypadku, gdy nabywca rzeczywiście ich potrzebuje albo zażąda ich wystawienia.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wszelkie wymogi formalne.

Jak wskazuje autor petycji, wprowadzenie obowiązującego obowiązkowego KSeF wiąże się z likwidacją dotychczasowego uproszczenia dotyczącego paragonów z NIP. Obecnie przedsiębiorca dokonujący drobnego zakupu może otrzymać paragon z NIP, którego wartość transakcji nie przekracza 450 zł albo 100 euro, jeśli jest uznawany za fakturę uproszczoną. Jest to rozwiązanie proste i szybkie. Sprzedawca może wystawić taki dokument bezpośrednio przy kasie, a nabywca otrzymuje dokument potwierdzający zakup bez konieczności wystawiania dodatkowej faktury. Autor petycji wskazuje, że rezygnacja z tego rozwiązania może być szczególnie odczuwalna w miejscach, w których dokonywana jest duża liczba drobnych transakcji, takich jak: sklepy, restauracje, stacje paliw. W jego ocenie zamiana paragonu z NIP na fakturę wystawioną w KSeF może wydłużyć proces obsługi klienta i zwiększyć obciążenia zarówno po stronie sprzedawców, jak i przedsiębiorców dokonujących zakupów.

Autor petycji zwraca również uwagę, że sprzedaż jest już rejestrowana przy zastosowaniu kas fiskalnych i w przypadku kas online dane dotyczące sprzedaży są przekazywane administracji skarbowej. W związku z tym podnosi on wątpliwość, czy w przypadku drobnych zakupów dokonywanych musi być obowiązek wystawiania faktur w KSeF. Czy musi być konieczny z punktu widzenia kontroli prawidłowości rozliczeń podatkowych? Istotą, a też kolejnym argumentem autora jest to, że nie stanowi to zakwestionowania KSeF, lecz postulat zachowania uproszczenia transakcji o niewielkiej wartości.

Natomiast Biuro Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu oceniło, że argumentacja przedstawiona przez autora petycji nie jest przekonująca. Przede wszystkim z uwagi

na znaczenie Krajowego Systemu e-Faktur dla kontroli, weryfikacji i rozliczeń podatkowych te argumenty nie znajdują uznania.

Natomiast podsumowując – argumenty autora petycji i argumenty przeciwne dotyczące istoty dwóch wartości. Z jednej strony zwracamy uwagę na potrzebę zapewnienia administracji skarbowej możliwie pełnej, jednolitej informacji o obrocie gospodarczym. Z drugiej strony mamy potrzebę ograniczenia obowiązków administracyjnych przedsiębiorców tam, gdzie można osiągnąć zakładany cel przy zastosowaniu prostszego rozwiązania. W przypadku drobnych zakupów, o których tutaj mówimy, do 450 zł, można zatem rozważyć, czy całkowita rezygnacja z paragonów z NIP jest rozwiązaniem koniecznym. Tym bardziej że taki paragon już obecnie pełni funkcję faktury uproszczonej, a przedsiębiorcy i sprzedawcy korzystają z tego rozwiązania w codziennej działalności.

Mając na uwadze powyższe argumenty, proponuję, aby Komisja rozważyła uwzględnienie postulatu zawartego w petycji w zakresie zachowania możliwości dokumentowania drobnych zakupów paragonem fiskalnym z NIP. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tym punkcie? Nie widzę.

Panie pośle.

Posel Robert Warwas (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, moja rekomendacja jest taka, żeby pochylić się nad tymi postulatami, bo rzeczywiście one funkcjonują i spełniają wszystkie kryteria kontroli. Tak więc jeśli jest taka możliwość, to rekomenduję, aby zwrócić się z dezyderatem do Ministerstwa Finansów o ocenę zasadności tej petycji pod kątem utrzymania możliwości wystawiania paragonów z NIP. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję. Rzeczywiście to było dobre rozwiązanie, które funkcjonowało przez dobrych kilka lat. Pytanie, jak Ministerstwo Finansów odniesie się do tego, ale dowiemy się już o tym pewnie w odpowiedzi na dezyderat.

W związku z tym rekomendacja jest taka, abyśmy skierowali dezyderat do Ministerstwa Finansów. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw? Nie widzę.

Kierujemy w tej sprawie dezyderat do Ministerstwa Finansów. To był punkt dziewiąty.

Przechodzimy do punktu jedenastego, czyli petycji w sprawie sposobu...

Posel Robert Warwas (PiS):

Jest pan poseł Jagła.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Myślałem, żeby skończyć pana petycję i wtedy wrócić do pana posła. Rozpatrzmy teraz petycję w sprawie sposobu przydzielania spraw w sądzie.

Pan poseł Robert Warwas, bardzo proszę.

Posel Robert Warwas (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem kolejnej petycji jest postulat podjęcia czterech działań. Po pierwsze, skierowanie do ministra sprawiedliwości dezyderatu z prośbą o przedstawienie Sejmowi kompetentnej informacji dotyczącej stosowania § 65 i § 66 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 r. – Regulaminu urzędowania sądów powszechnych po delegowaniu sędziów do Ministerstwa Sprawiedliwości. W szczególności chodzi o: przedstawienie informacji o skali wykorzystywania modułu losowania na żądanie zamiast procedury podziału referatu, sposobie dokumentowania takich operacji, a także o działaniach naprawczych i kontrolnych podjętych w tym zakresie w skali całego kraju.

Po drugie, autor petycji postuluje wyjaśnienie przyczyn niezarządzenia wizytacji jednego z wydziałów sądu rejonowego mimo posiadania przez Ministerstwo Sprawiedliwości informacji o praktyce polegającej na usuwaniu spraw z systemu i ponownym rejestrowaniu ich jako nowych. W przypadku przeprowadzenia takiej wizytacji autor postuluje ponadto wyznaczenie wizytatorów spoza właściwej apelacji.

Po trzecie, petycja zawiera postulat przedstawienia informacji o działaniach nadzorczych, wyjaśniających, organizacyjnych lub dyscyplinarnych, które miały zostać podjęte albo są planowane w związku ze stwierdzeniem nieprawidłowości w funkcjonowaniu systemu losowego przydziału spraw.

Po czwarte, autor petycji postuluje o wystąpienie do Najwyższej Izby Kontroli z przeprowadzeniem kontroli lub analizy problemu funkcjonowania systemu losowego przydziału spraw, w szczególności skali wykorzystywania modułu losowania na żądanie.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wszelkie wymogi formalne.

Jak wskazuje autor petycji, celem nie jest ingerowanie w treść indywidualnych orzeczeń sądowych ani zastępowanie środków procesowych, które przysługują stronom postępowań. Przedmiotem petycji jest natomiast problem o charakterze ustrojowym, administracyjnym. Chodzi o prawidłowość redystrybucji referatów do delegowania sędziów oraz o zgodność stosowania w tym zakresie praktyki z przepisami regulującymi system losowego przydziału spraw.

Drugim istotnym elementem petycji jest kwestia skuteczności nadzoru nad funkcjonowaniem tego systemu. Autor petycji podkreśla, że w tym zakresie wnioskuje o działania mające na celu nieprzesądzanie o odpowiedzialności konkretnych osób, lecz uzyskanie od właściwego organu państwa możliwości zweryfikowania tych informacji dotyczących przedstawionego problemu.

Jak wskazuje Biuro Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu w zakresie żądania petycji mieści się weryfikacja prawidłowości sposobu wyznaczenia nowych referatów oraz przydziału spraw w ramach systemu losowego przydziału spraw. Program ten może mieć szczególne znaczenie w sprawach rodzinnych, w których dotyczy kontaktu z dziećmi, władzy rodzicielskiej czy alimentów. Jeśli bowiem sprawy byłyby przydzielane z pominięciem właściwej procedury albo bez zachowania pełnej ciągłości danych w systemie, mogłoby to prowadzić do długotrwałego kwestionowania prawidłowości wyznaczenia referenta. Taka sytuacja mogłaby z kolei powodować dodatkowe obciążenia zarówno dla stron postępowania, jak i dla sądów oraz innych instytucji państwowych.

Powyższe argumenty przemawiają za uzyskaniem od ministra sprawiedliwości szczegółowych informacji dotyczących stosowanych praktyk oraz sposobu sprawowania nadzoru nad tym obszarem i zasadne jest skierowanie do ministra sprawiedliwości dezyderatu w sprawie przedstawionej w petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Czy strona rządowa chciałaby się wypowiedzieć? Proszę bardzo. Proszę się przedstawić.

Naczelnik wydziału w Departamencie Nadzoru Administracyjnego Ministerstwa Sprawiedliwości Joanna Przybylska:

Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo, sędzia Joanna Przybylska, Ministerstwo Sprawiedliwości.

Chciałabym tak troszeczkę wypunktować te kwestie, do których mogliśmy bądź nie mogliśmy się odnieść. Mianowicie nie ukrywam, że największą trudnością była anonimizacja tej petycji, która spowodowała, że podjęliśmy działania detektywistyczne celem ustalenia ewentualnie, o którą z jednostek sądowych chodzi, o który wydział. Trudno mi też się odnieść do kwestii niepodjęcia działań nadzorczych w sytuacji, kiedy nie znamy sygnatury sprawy. W petycji jest podnoszona jakaś odpowiedź w jakiejś sprawie. Nie mamy ani departamentu, do którego ta sprawa trafiła, ani żadnej sygnatury, więc tutaj pozwolę sobie odnieść się do tego zagadnienia na wyższym poziomie ogólności.

Natomiast odnosząc się do tych kwestii nadzorczych, to chciałabym przede wszystkim podkreślić jedną istotną kwestię, a mianowicie, że nadzór administracyjny w sądach sprawują przede wszystkim prezesi. Prezesi mają określone narzędzia, które pozwalają im na podejmowanie sprawnych, adekwatnych działań w związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami.

Jestem naczelnikiem Wydziału ds. Systemu Losowego Przydziału Spraw Departamentu Nadzoru Administracyjnego. Wtedy, kiedy w wydziale dostrzegamy jakieś nieprawidłowości, jakie się pojawiają w związku z przydziałem, w toku spotkań, w których udzielamy wsparcia sądom w obsłudze tego systemu, ale też na skutek skarg obywateli, oczywiście podejmujemy działania nadzorcze.

Tylko, proszę państwa, te działania tak naprawdę są oczywiście bardzo ograniczone w granicach ustawy i tych możliwości, które daje nam ustawodawca w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Czyli tak naprawdę narzędziem podstawowym jest skierowanie pisma nadzorczego do prezesa z żądaniem wyjaśnień odnośnie do stwierdzonych nieprawidłowości i informacji o podjętych działaniach nadzorczych.

Proszę państwa, trzeba pamiętać, że w Polsce mamy ponad 370 sądów, w każdym jest kilka bądź kilkanaście wydziałów. W skali roku losujemy miliony spraw. Nie jesteśmy w stanie weryfikować każdej indywidualnej sprawy, bazujemy na pewnych sygnałach. Poza tym, proszę państwa, co też jest niezwykle istotne, z poziomu Ministerstwa Sprawiedliwości mamy bardzo ograniczony dostęp do danych. Mamy tylko te dane – mówię o swoim Wydziale ds. Systemu Losowego Przydziału Spraw – które są w systemie. One są bardzo ograniczone, bo tam są wprowadzane jedynie sygnatury spraw, które są wprowadzane ręcznie przez pracowników sekretariatów. Z systemu kadrowego są zaciągane informacje o nieobecnościach i z tego systemu też są zaciągane dane dotyczące struktury sądów, czyli wydziałów sądów, wydziałów w tych sądach. Proszę państwa, mamy dane dotyczące sędziów przypisanych do danych wydziałów, plus mamy jeszcze wszelkie informacje dotyczące losowań. Nie mamy dostępu do zarządzeń przewodniczących. Nie mamy dostępu do decyzji, czyli motywacji też, które stały u podłoża tego, że taką, a nie inną decyzję odnośnie do przydziału spraw podjęto.

Kolejna sprawa, proszę państwa, jeśli chodzi o sprawy rodzinne – należy pamiętać o jednej zasadniczej kwestii, która bardzo często jest pomijana. A mianowicie już w ustawie wskazano, że sprawy rodzinne nie muszą być przydzielane przez system losowego przydziału spraw. Zasadniczą regułą przydziału spraw rodzinnych jest przydział terytorialny. Czyli w danym wydziale sędziom są przydzielane, powiedzmy, nie wiem, gminy, ulice i sprawy rodzin zamieszkujących na danych przypisanych obszarach trafiają do referatów określonych sędziów. W przypadku spraw z wykonania – czyli skutkujących, na przykład, pozbawieniem władzy rodzicielskiej, ograniczeniem – jakichś innych spraw, które generują sprawy opiekuńcze, czy też sprawy nieletnich, to te sprawy przydzielane są sędziom, którzy wydali rozstrzygnięcie w sprawie. Czyli system losowego przydziału spraw, akurat jeśli chodzi o sprawy rodzinne, ma charakter bardzo ograniczony.

Kolejna sprawa, proszę państwa, autor petycji przywołuje jakąś analizę. Oczywiście tej analizy też nie otrzymałam, więc ciężko mi się odnieść do tego, co było przedmiotem tej analizy. Natomiast to, co też jest istotne, jeśli chodzi o raportowanie, to fakt, że publicznie dostępne są tylko raporty pełne. Raporty z losowania na żądanie nie są dostępne, one są w systemie. Wszystkie dane, wszystkie czynności, jakie są wykonywane w systemie, są odnotowywane, są zapisywane. Nie ma tutaj możliwości, żeby one zniknęły, żeby zostały jakoś tam nadpisane, aby były jakieś manipulacje. Wszelkie czynności, które są wykonywane w systemie, są archiwizowane i mamy do nich dostęp. Czasami korzystamy ze wsparcia linii technicznej. Natomiast jeśli chodzi o raporty z losowań na żądanie – bo tutaj też się przewija taki zarzut, że z tego typu losowań korzystają sądy – te raporty są, ale nie są powszechnie dostępne. Mamy my z naszego poziomu kontrolnego, prezesi mają pełen dostęp do tych raportów, mogą to zweryfikować, a obywatel ma dostęp tylko do raportów pełnych.

Co też jeszcze istotne, proszę państwa, w systemie losowego przydziału spraw jest oczywiście stworzona funkcjonalność, która pozwala na podział referatów. Natomiast podział referatu może też się odbywać – chociaż nie do końca jest to rekomendowane, ale chciałam, żeby to wybrzmiało – przez funkcję losowania na żądanie. Jeżeli odznaczone jest – są znaczniki, które powodują, że losowanie na żądanie może być w określony sposób zdefiniowane: są wskazane osoby, które będą w tym losowaniu uczestniczyć, oraz zaznaczone osoby nieobecne – prowadzi to dokładnie do analogicznego skutku jak podział referatu. Czyli to też nie jest tak, że jeżeli jakaś nieprawidłowość się pojawia, to my tylko ewentualnie wskazujemy, że należy korzystać z tej dedykowanej funkcjonalności, jaką jest podział referatu. Natomiast sam fakt, że ktoś skorzystał z losowania na żądanie, nie musi oznaczać, że doszło do nieprawidłowości w wyłonieniu referenta w takiej sprawie.

Kolejna kwestia – pozwolę sobie tylko podnieść, ponieważ nie posługujemy się tutaj, zgodnie z wolą autora petycji, danymi dotyczącymi konkretnej jednostki. Metodą trochę detektywistyczną ustaliłam w Departamencie Kadr, że w 2026 r. 18 sędziów zostało delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości, w tym dwoje to byli sędziowie z wydziałów rodzinnych. Faktycznie w jednym z sądów stwierdziliśmy istotne nieprawidłowości. W dwóch pozostałych, powiedzmy, nie jest

to do końca, powiedziałabym, *lege artis*, ale też są pewne nieprawidłowości. Natomiast podjęliśmy decyzję i wczoraj zostało skierowane do prezesów sądów apelacyjnych pismo nadzorcze. Czyli skorzystaliśmy właściwie z podstawowego narzędzia, jakie zostało nam dane jako Ministerstwu Sprawiedliwości, ale w zdecydowanie szerszym zakresie, niż to sugeruje petytor, a mianowicie zbadania realizacji podziału referatu – w jaki sposób on jest realizowany. Wskazaliśmy, jaka jest dedykowana funkcjonalność, wskazaliśmy też błędy, których się dopatrzaliśmy, bo też wybiórczo przeprowadziliśmy analizy. Daliśmy prezesom sądów apelacyjnych półtora miesiąca na to, żeby taką analizę przeprowadzić, bo to jest naprawdę żmudna analiza, żeby też ustalić treść zarządzeń, które zdecydowały o tym, że w taki, a nie w inny sposób przyjęto te podziały referatów.

Poza tym, proszę państwa, podział referatu nie następuje tylko wtedy, kiedy sędziowie są delegowani. Mamy podziały referatów wtedy, kiedy sędziowie przechodzą w stan spoczynku, kiedy awansują do sądów wyższej instancji. Zmieniają czasami wykonywany zawód, po prostu odchodzą z sądów, niekoniecznie w stan spoczynku. Tych podziałów referatów jest więc sporo. Natomiast to nie jest tak, proszę państwa, że my nie podejmujemy działań. Podejmujemy, jeżeli mamy jakiś konkretny sygnał, to pogłębialiśmy to badanie i to nie jest pierwsze pismo nadzorcze, które jest skierowane do prezesów o badanie problemów, które zaobserwowaliśmy.

Natomiast, proszę państwa, mamy świadomość tego – a cały czas pracujemy nad tym systemem, staramy się go modyfikować – że jest to system bardzo podatny na błędy użytkowników. Mamy tego pełną świadomość. Czasami są to błędy wynikające z niewiedzy, którą chcemy zredukować na tyle, na ile możemy. W tym celu mój zespół prowadzi bardzo systematyczne szkolenia dla pracowników sądów – w tym roku, w październiku, będzie to już czwarty cykl, a w zeszłym roku było ich pięć. Przygotowujemy instrukcje obsługi, a kiedy wchodzi jakieś nowe funkcjonalności, też wysyłamy informacje, w jaki sposób należy je obsługiwać, żeby to było prawidłowe.

Proszę państwa, tam, gdzie jest człowiek, tam dochodzi do błędów. Natomiast, jak mówię, sprawdziliśmy te 18 osób delegowanych w 2026 r. i na te 18 osób w jednym sądzie doszło do ewidentnych nieprawidłowości. Powiedzmy, pasowałoby to do pewnych zarzutów, które zostały sformułowane w petycji, bo tam faktycznie było jakieś przepisywanie spraw, nieprawidłowa obsługa podziału referatu, co niekoniecznie musi oznaczać, że realnie, gdyby to zostało przeprowadzone w oparciu o tę funkcjonalność, jaka została stworzona w systemie losowego przydziału spraw (SLPS), wynik byłby inny. Ponieważ w większości przypadków okazuje się, że ten przydział nastąpiłby dokładnie do referatu tej samej osoby, mimo że przyjęto inną drogę przydzielenia referatu innemu nowemu sędziemu w związku czy z delegacją, czy z przejściem w stan spoczynku, czy w jakichś innych okolicznościach związanych z koniecznością dokonywania takiego podziału referatu.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo dziękuję, pani naczelnik, za obszernie wyjaśnienia.

Proszę bardzo, czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos?

Panie pośle, czy w związku z tak obszernym wyjaśnieniem pani naczelnik pan podtrzymuje swoją rekomendację?

Poseł Robert Warwas (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, rzeczywiście pierwotnie moja rekomendacja była taka, aby wystąpić z dezyderatem do Ministerstwa Sprawiedliwości. Natomiast otrzymaliśmy dosyć dużo informacji odnoszących się do tych argumentów. Ten zakres jest bardzo szeroki i mało precyzyjny. Natomiast żeby to jeszcze w jakiś sposób uporządkować i aby w jakiś sposób nabrało to formalnego charakteru, podtrzymuję rekomendację, aby wystąpić do Ministerstwa Sprawiedliwości, żeby te szczegółowe informacje były jeszcze przedstawione na piśmie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Kierujemy więc dezyderat do Ministerstwa Sprawiedliwości z prośbą o wyjaśnienie, które pan poseł przedstawił wcześniej.

Czy ktoś jest innego zdania? Nie widzę. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do kolejnego punktu, czyli wracamy do punktu czwartego – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 150 Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

Przedstawia pan poseł Robert Jagła. Proszę bardzo.

Posel Robert Jagła (KO):

Panie przewodniczący, szanowna Komisjo, szanowni państwo, petycja dotyczy nowelizacji art. 150 Kodeksu cywilnego w celu jednoznacznego przyznania właścicielowi nieruchomości roszczeń negatoryjnych z art. 222 § 2 Kodeksu cywilnego w przypadku braku reakcji sąsiada na wezwanie do usunięcia przechodzących gałęzi lub korzeni. Wnioskodawca postuluje dodanie do art. 150 Kodeksu cywilnego § 2, który gwarantowałby wprost prawo do dochodzenia roszczeń sądowych o zaniechanie naruszeń i przywrócenie stanu zgodnego z prawem, niezależnie od możliwości samodzielnego obciążenia gałęzi lub korzeni. Postulat wynika z uchwały Sądu Najwyższego, która ogranicza obowiązek sąsiada jedynie do znoszenia samopomocy, co zdaniem wnioskodawcy nadmiernie zawęża ochronę prawa własności.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji. Petycja spełnia wymogi formalne.

Poddając analizie petycję, współczesna literatura prawnicza w przeważającej większości stoi na stanowisku, że wyznaczone w art. 150 Kodeksu cywilnego prawo do samopomocy nie wyłącza roszczenia negatoryjnego z art. 222 § 2. Właściciel może żądać przed sądem usunięcia gałęzi przez sąsiada. Jednak ze względu na starą uchwałę Sądu Najwyższego z 1972 r. w orzecznictwie sądów powszechnych nadal zdarzają się rozbieżne wyroki ograniczające uprawnienia właściciela wyłącznie do samopomocy. Na tę chwilę dziękuję. Proszę w takim razie o opinie z sali.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Dziękuję bardzo.

Rozpoczynamy dyskusję. Proszę bardzo, czy strona rządowa? Proszę. Proszę się przedstawić.

Główny specjalista w Biurze Ministra Ministerstwa Sprawiedliwości Karolina Marzec-Franke:

Dzień dobry. Karolina Marzec-Franke, Biuro Ministra Ministerstwa Sprawiedliwości.

Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Sprawiedliwości i Departamentu Prawa Cywilnego i Gospodarczego, ministerstwo nie dostrzega potrzeby nowelizacji art. 150 Kodeksu cywilnego w sposób zaproponowany w petycji.

Nie będę tutaj przywoływać brzmienia art. 150 k.c. oraz art. 222. Natomiast wskażę, że w doktrynie zaznacza się, że uprawnienia przyznane w art. 150 k.c. wynikają z zasady wyłączności polegającej na możliwości zwalczania wszelkich ingerencji w prawo własności stanowiącej fundament prawa sąsiedzkiego. Wskazany przepis znajduje się w Dziale II w Tytule I, zatytułowanym „Treść i wykonywanie własności”. Co uzasadnia twierdzenie, że uprawnienia wskazane w art. 150 Kodeksu cywilnego stanowią treść prawa własności. Z kolei przepis art. 222 k.c. umieszczony został w Dziale V tego samego tytułu, zatytułowanym „Ochrona własności”.

O ile początkowo w starszej literaturze na skutek wydanej uchwały Sądu Najwyższego (III CZP 45/72) pojawiły się pewne rozbieżności w zakresie relacji art. 150 k.c. z art. 222 § 2 Kodeksu cywilnego, o tyle obecnie dominuje stanowisko, że właścicielowi nieruchomości objętej ingerencją przysługuje roszczenie negatoryjne z art. 222 § 3 Kodeksu cywilnego w związku z art. 150 k.c. oraz roszczenie o nakazanie właścicielowi nieruchomości wyjściowej znoszenia jego działań polegających na obciążeniu korzeni, gałęzi lub owoców. Jest to powództwo o świadczenie, *pati*. Na to drugie z roszczeń wskazuje również przywołana w petycji uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 1972 r. Oba te roszczenia są niezależne od uprawnień z art. 150 k.c., tzw. dozwolona samopomoc.

Warto wskazać, że argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu wyżej wymienionej uchwały na poparcie stanowiska, zgodnie z którym właścicielowi w sytuacji określonej w art. 150 nie przysługuje roszczenie negatoryjne z art. 222 § 2 Kodeksu cywilnego, nie wydaje się przekonująca. W tym orzeczeniu jedynym argumentem mającym przemawiać na niekorzyść właściciela nieruchomości, którego prawo doznało ingerencji z sąsiedniej nieruchomości, jest stwierdzenie, gdyż tak daleko nie sięga obowiązek tego sąsiada. Nie uzasadniono natomiast, dlaczego uprawnienia właściciela miałyby się ograniczyć jedynie do dozwolonej samopomocy z art. 150 k.c., zwłaszcza że właściciel, który dokonuje usunięcia korzeni, gałęzi czy owoców, może zostać pociągnięty do odpowiedzialności odszkodowawczej za swoją działalność.

W ocenie ministerstwa, mając na uwadze obecne poglądy doktryny i nowsze orzecznictwo, co do przysługiwania roszczenia negatoryjnego właścicielowi nieruchomości w sytuacji opisanej w art. 150 k.c. nie ma potrzeby ani konieczności ingerencji legislacyjnej. Nie uzasadnia jej również wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z 5 października 2021 r. (I1 C 231/21). Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo dziękuję.

Proszę bardzo, czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Proszę bardzo, pani przewodnicząca.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Chciałam zapytać, bo z wypowiedzi pani dyrektor wynika, że uważacie państwo jako ministerstwo, że nie potrzeba tutaj wprowadzić żadnej nowelizacji. To chcę tylko zapytać, bo to są takie normalne ludzkie problemy, często występujące. Ktoś ma płot, siatkę, wszystko jedno, i z drugiej strony, od innego właściciela, ponosi szkody przez zanieczyszczenia albo przez korzenie, które na przykład wywracają ogrodzenie, różne rzeczy, takie proste, ludzkie. Moje pytanie jest takie, czy te proste ludzkie problemy są rozwiązywalne w sposób jednoznaczny, czy trzeba się zwracać do sądu o rozwiązanie tego problemu, bo na podstawie orzecznictwa nie jestem w stanie wyegzekwować od kłopotliwego sąsiada, żeby usunął szkody, które poniosłam.

Mówię tak obrazowo, żeby sprawdzić, czy przypadkiem przy najbliższej nowelizacji ustawy nie byłoby łatwiej po prostu zrobić takiego zapisu, kto i w jaki sposób za to odpowiada – żeby to było jednoznaczne. Żeby nie trzeba było interweniować poprzez sąd, bo to zdecydowanie wydłuża i utrudnia rozwiązanie problemu.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo proszę.

Główny specjalista w biurze MS Karolina Marzec-Franke:

Pani przewodnicząca, w związku z tym, że jestem reprezentantem Biura Ministra i prezentuję tutaj stanowisko Departamentu Prawa Cywilnego i Gospodarczego, w tym momencie nie jestem w stanie odpowiedzieć na to pytanie.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Panie pośle, czyli kierujemy dezyderat?

Poseł Robert Jagła (KO):

Tak rekomenduję Komisji.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dostaniemy odpowiedź na dezyderat i wtedy będziemy mieli jasną sytuację.

Poseł Robert Jagła (KO):

Rekomenduję Komisji właśnie wystosowanie do Ministerstwa Sprawiedliwości dezyderatu. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Tak jest. Dziękuję bardzo.

Czy ktoś jest przeciwny? Nie widzę, a więc kierujemy dezyderat do ministra sprawiedliwości.

Przechodzimy do kolejnego punktu. To jest punkt piąty – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 91 Ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

Przedstawia pan poseł Robert Jagła. Proszę bardzo, panie pośle.

Poseł Robert Jagła (KO):

Państwo przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja w sprawie zmiany art. 91 ustawy o służbie cywilnej poprzez wprowadzenie nagród jubileuszowych za 50 i 55-letni staż pracy. Wniesienie inicjatywy ustawodawczej w celu nowelizacji ustawy o służbie cywilnej i przyznania praw do nagrody jubileuszowej pracownikom ze stażem 50-lecia oraz 55-lecia lat pracy autor petycji uzasadnia potrzebą docenienia osób o wyjątkowo długim stażu zawodowym, a także zapobiegania odchodzeniu doświadczonych pracowników pełniących rolę mentorów oraz stworzeniem bodźca finansowego do dalszej aktywności zawodowej w warunkach starzejącego się społeczeństwa.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji. Petycja spełnia wymogi formalne.

Poddając analizie merytorycznej petycję, warto zauważyć, że służba cywilna oraz inne grupy zawodowe, na przykład pracownicy samorządowi, sędziowie czy nauczyciele, mają obecnie prawnie ustaloną górną granicę nagród jubileuszowych po 45 latach pracy. Podobna tematycznie petycja była już wcześniej rozpatrywana przez Komisję do Spraw Petycji X kadencji

i skutkowało to skierowaniem dezyderatu do ministra rodziny, pracy i polityki społecznej. Analizowany dokument nie przedstawia nowych faktów ani dowodów. W związku z powyższym rekomenduje się Komisji nierozpatrywanie tej petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Rozpoczynamy dyskusję. Pani przewodnicząca, proszę bardzo.

Posel Urszula Augustyn (KO):

Najpierw ktoś z resortu.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Tak. Czy jest ktoś z resortu?

Posel Urszula Augustyn (KO):

Jak nie ma, to spróbuję, ale to dlatego, że jestem mądrzejsza o opinię naszego stałego doradcy, który jednak widzi różnicę pomiędzy pozostałymi grupami zawodowymi a służbą cywilną – tutaj za tę służbę odpowiada prezes Rady Ministrów – i faktycznie to jest tak, że 45 lat pracy... Ja mam 43 lata pracy.

Posel Robert Jagła (KO):

A to już wszystko wiadomo.

Posel Urszula Augustyn (KO):

To do 50 lat nie tak daleko, ale żarty na bok. Wszystkim nam zależy na tym, żeby pracownicy jak najdłużej pracowali. I nawet taki element nie będzie z całą pewnością jakimś bardzo kosztownym dla budżetu, bo przecież ileż mamy tych pracowników, którzy pracują 50 lat. Taki element jak ta gratyfikacja po tak długo przepracowanym okresie jest elementem, który motywuje ludzi do pracy. Tam pół roku jeszcze, to te pół roku jeszcze przepracuję. A zależy nam na tym, żeby na rynku pracy tych ludzi zatrzymywać. Dlatego ja bym jednak spróbowała napisać dezyderat do prezesa Rady Ministrów, bo służba cywilna jest osobną służbą. Co nie zmienia faktu, żeby w innych miejscach pracy, w tzw. budżetówce, tam, gdzie ludzie pracują naprawdę ciężko za pieniądze, które nie zawsze są adekwatne do wykonywanej pracy, mieli przynajmniej ten przywilej, że ta gratyfikacja będzie. Tym bardziej że w dyskusji często się już pojawia ten argument 50 lat pracy, Boże, to jest człowiek 70-letni, to różnie tam bywa, czasem nawet nie tyle.

Dlaczego nie? Uważam, że tutaj warto to rozważyć. Czyli gdyby można było zażądać w dezyderacie, żeby określono, jaka to mogłaby być grupa osób i ustanowić ten próg, bo po 45 latach pracy jest 400% wynagrodzenia miesięcznego. Dla osoby przechodzącej na emeryturę taka kwota jest naprawdę bardzo znacząca i nie widzę powodu, żeby po półwieczu pracy takiej osoby nie uhonorować. Byłabym za tym, żebyśmy podrażyli to trochę, i proponowałabym dezyderat do prezesa Rady Ministrów.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Dziękuję, pani przewodnicząca.

Proszę bardzo, panie pośle.

Posel Robert Jagła (KO):

Oczywiście argumentacja jest słuszna. Skłaniam się do propozycji pani przewodniczącej. Zmieniam swoją decyzję. Proszę o dezyderat.

Posel Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Posel Robert Jagła (KO):

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Występujemy więc z dezyderatem. Dziękuję bardzo.

Czy ktoś jest przeciwny?

Posel Urszula Augustyn (KO):

Do prezesa Rady Ministrów.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Tak, do prezesa Rady Ministrów, jasne.

Czy ktoś jeszcze? Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do kolejnego punktu. To jest punkt szósty – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny oraz Ustawy z 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

Przedstawia pan poseł Robert Jagła. Proszę bardzo, panie pośle.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Szanowni państwo przewodniczący, szanowna Komisjo, szanowni państwo, petycja w sprawie nowelizacji ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Kodeks cywilny. Autor wniósł o zmianę przepisów w celu wykluczenia możliwości wszczęcia niecelowej egzekucji komorniczej. Zaproponował dodanie § 3 do art. 354 Kodeksu cywilnego, który uzależniałby skuteczne wszczęcie egzekucji od uprzedniego bezskutecznego wezwania dłużnika do zapłaty oraz od braku zwłoki wierzyciela we współdziałaniu przy wykonywaniu zobowiązania.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji. Petycja spełnia wymogi formalne.

Poddając analizie merytorycznej petycję, postulat oceniano jako nieuzasadniony. Wskazano, że autor błędnie miesza normy prawa materialnego z procesowymi, próbując wdrożyć procedurę egzekucyjną do Kodeksu cywilnego. Obecnie przepisy Kodeksu cywilnego oraz ustawy o kosztach komorniczych wystarczająco chronią dłużnika, to m.in. powództwo opozycyjne art. 5 Kodeksu cywilnego, sankcje za oczywiście niecelową egzekucję z art. 30 ustawy o kosztach komorniczych czy ustanowienie kuratora.

Ponadto propozycja mogłaby przekształcić tytuł wykonawczy w prawo warunkowe i dać niełojalnym dłużnikom czas na wyzbycie się majątku. W takim razie proszę o rekomendację Komisji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa? Proszę bardzo.

Główny specjalista w biurze MS Karolina Marzec-Franke:

Ponownie Karolina Marzec-Franke, Ministerstwo Sprawiedliwości.

Ministerstwo Sprawiedliwości po przeanalizowaniu przedmiotowej petycji zajęło negatywne stanowisko co do zgłoszonego postulatu, gdyż w ocenie resortu obowiązujące przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie uzasadniają wprowadzenia proponowanego rozwiązania. Podzielamy stanowisko przedstawione przez Biuro Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu co do braku zasadności uwzględnienia petycji. Aby nie powtarzać argumentacji Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji, wskazujemy, że zgodnie z art. 776 Kodeksu postępowania cywilnego podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy, chyba że ustawa stanowi inaczej. Wprowadzenie proponowanego rozwiązania oznaczałoby konieczność dodatkowego badania przed wszczęciem egzekucji, czy wierzyciel prawidłowo wezwał dłużnika do spełnienia świadczenia, wyznaczył odpowiedni termin oraz czy zachodziły przesłanki uzasadniające odstępianie od wezwania. Skutkowałoby to wprowadzeniem dodatkowej przesłanki skutecznego wszczęcia egzekucji niezależnie od istnienia tytułu wykonawczego oraz stwarzałoby dodatkową płaszczyznę sporów już na etapie wszczęcia egzekucji.

Ponadto przepisy obowiązujące w Kodeksie postępowania cywilnego przewidują mechanizmy służące ochronie dłużnika przed nieprawidłowym prowadzeniem egzekucji, są to: możliwość wniesienia skargi na czynności komornika, powództwa przeciwegzekucyjnego, a także obowiązek zawiadomienia dłużnika o wszczęciu egzekucji wraz z odpowiednimi pouczeniami. Tym samym ochrona dłużnika jest zapewniona w ramach mechanizmów procesowych właściwych dla postępowania egzekucyjnego bez potrzeby wprowadzenia generalnego obowiązku uprzedniego wezwania dłużnika jako dodatkowej przesłanki skutecznego wszczęcia egzekucji, który prowadziłby do nieuzasadnionego skomplikowania postępowania egzekucyjnego.

Dlatego też w ocenie resortu zgłoszony postulat nie zasługuje na uwzględnienie i brak jest podstaw do podjęcia inicjatywy ustawodawczej w proponowanym zakresie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo pani dziękuję.

Panie pośle, rozumiem, że pan wskazuje, żeby nie uwzględniać żądania zawartego w petycji.

Posel Robert Jagła (KO):

Dokładnie tak poproszę. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Dziękuję bardzo.

Ktoś jest przeciwny? Nie widzę. Dziękuję.

Przechodzimy, proszę państwa, do ostatniego punktu. To jest punkt dwunasty – rozpatrzenie odpowiedzi ministra cyfryzacji na dezyderat nr 230 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany przepisów w zakresie wykonywania inicjatywy ustawodawczej poprzez obywateli. Przypomnę, że tę petycję referował pan Piotr Polak.

Ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Proszę bardzo o przedstawienie.

Ekspert ds. rozwoju produktu w Zespole Rozwoju Rejestrów Państwowych Centralnego Ośrodka Informatyki Mariusz Jędrzejczyk:

Dzień dobry państwu. Marcin Jędrzejczyk, Centralny Ośrodek Informatyki.

Tutaj występuję z upoważnienia ministra cyfryzacji. Chciałbym tylko zwrócić uwagę na to, co też padło przy punkcie pierwszym dzisiejszego spotkania – że jest projekt ustawy, która wprowadza zmiany w ustawie o obywatelskiej inicjatywie ustawodawczej. Ale chciałbym zwrócić uwagę na to, że te działania są bardzo ściśle powiązane z portalem poparcia, czyli z narzędziem, które jest właśnie w tej chwili budowane. To narzędzie ma służyć przeprowadzaniu wyborów i popieraniu kandydatów oraz list kandydatów w wyborach. Wprawdzie na chwilę obecną też nie wszystkich.

Natomiast tutaj konieczne jest najpierw zbudowanie właśnie tego narzędzia, czyli portalu poparcia, i wykorzystanie czy przetestowanie go już tak produkcyjnie na najbliższych wyborach, które będą miały miejsce, jak wiemy, w 2027 r., i to bardziej pod koniec. Dopiero wtedy będzie można mówić o dalszym rozwoju portalu poparcia, o budowaniu nowych funkcjonalności. Jak najbardziej w ramach tych działań może mieścić się inicjatywa rozszerzenia funkcjonalności związanych z popieraniem obywatelskich inicjatyw ustawodawczych.

Tutaj jeszcze raz przypomnę, że mamy jeszcze jeden rodzaj wyborów, który też powinien być obsługiwany w portalu poparcia. Czyli warto na pewno mieć to na uwadze, zwłaszcza w kontekście terminu czy czasu, jaki byłby przeznaczony na uruchomienie nowych rozwiązań. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś chciałby zabrać głos? Nie widzę.

Myszę, że odpowiedź jest wyczerpująca i merytoryczna i moglibyśmy po prostu ją przyjąć oraz prosić o podjęcie inicjatywy ustawodawczej we wskazanym zakresie.

Proszę bardzo, pani przewodnicząca.

Posel Urszula Augustyn (KO):

Przepraszam, ponieważ z różnych przyczyn nie mogłam być od pierwszego punktu, ale rozumiem, że państwo rozmawiali na ten temat. Jednak jeśli dobrze rozumiem wypowiedź pana dyrektora, to właśnie jest ta inicjatywa ustawodawcza. To się dzieje, państwo testują systemy. Nie?

Ekspert w zespole COI Mariusz Jędrzejczyk:

Nie.

Posel Urszula Augustyn (KO):

To bardzo bym chciała wiedzieć, bo odpowiedź jest wyczerpująca i merytoryczna, to prawda, tylko teraz co z tej odpowiedzi wynika. Czy postulaty zawarte w tej petycji i przekazane państwu jako pytania w dezyderacie są konsumowane w obecnych działaniach ministerstwa, czy potrzebna jest nowelizacja ustawy, czy też w ogóle jakaś inicjatywa ustawodawcza?

Ekspert w zespole COI Mariusz Jędrzejczyk:

Zdecydowanie potrzebna jest nowelizacja ustawy o obywatelskiej inicjatywie ustawodawczej. Przy czym ta nowelizacja ustawy powinna nastąpić dopiero po tym, jak zostanie zbudowane narzędzie w postaci portalu poparcia, który jest budowany w oparciu o przepisy Kodeksu wyborczego. Tutaj zapewne pojawi się potrzeba dokonania zmian również w Kodeksie wyborczym. Przynajmniej jest to zdecydowanie punkt bardziej istotny do przeanalizowania w czasie prac legislacyjnych i dopiero po tym, jak już portal poparcia będzie zbudowany, a będzie zbudowany

i przygotowany na najbliższe wybory w 2027 r., dopiero wtedy będzie można podjąć prace analityczne, nawet już niezwiązane z samą budową portalu, ale z przygotowywaniem przepisów.

Posel Urszula Augustyn (KO):

Teraz rozumiem. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Tak, już jest pełne zrozumienie.

Posel Urszula Augustyn (KO):

W tym momencie działanie legislacyjne byłoby przedwczesne. Potrzeba poczekać na doświadczenia. Jasne.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Czyli przyjmujemy odpowiedź.

Posel Urszula Augustyn (KO):

Przyjmujemy. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Dziękuję bardzo.

Szanowni państwo, doszliśmy do zakończenia ostatniego punktu, tak że dziękuję bardzo.

Zamykam posiedzenie. Dziękuję bardzo.